

ალერგიულთა პარტია

-რაც უხასიათოდ მეჩვენები!-მოხდა რამე სამსახურში?

-არა, ხვალ მშობელთა კრებაა-ალბათ ზოგიერთი მშობელი ისევ საბაზე ილაპარაკებს, როგორ აცემინებს ყოველწუთს მისი შვილის გვერდით, როგორ გადაედო სურდო მისგან.

-არა, სათითაოდ უნდა ჩამოვურიგო ალერგოლოგის ცნობა.

-რეზი, შეიძლება შემაშველე რამე გონივრული აზრი, ახლა მაინც მოიცალე ოჯახისთვის, კიდევ კარგი ყოველ წელს არაა მსოფლიო ჩემპიონატი.

-სამწუხაროდ ვერ დაგეხმარები, ძალიან რთული დღე მქონდა, ჩემი შვილის ტოლი პაციენტი მომიყვანეს შესამოწმებლად.

-ოჰ, ღმერთო!- როგორ შეამჩნიეს, შეიცხადა ლიკამ.

-თვალეებით....

-სად იშოვა? მაგას ხომ დიდი ფული უნდა, ბავშვმა როგორ შეძლო.

-რა ფული, სოფელში მეზობლის ბაღში გადასულა, ლობიოების ბოლოს უცნობი მცენარე დაუნახავს, ბებიასთვის უკითხავს, პასუხი რომ ვერ მიუღია, სურათი გუგლისთვის ჩაუგდია, კანაფი ძირიანად მოუგლეჯია, იქვე ერთი ფოთოლი დაუღეჭავს, მოსწონებია, მეორეც დაუყოლებია და ასე....

- ახალი საფიქრალი გამიჩინე, თითქოს ჩემი არ მყოფნიდეს ამ არეულ, უფრო სწორად გადარეულ-გადაგვარებულ ქვეყანაში, გამოდის რომ წელს საბას სოფელშიც ვერ გავუშვებ დედაჩემთან, ანდა დღეებს ითვლის...

ლიკა შუა დღის მერე უფროსს დაეთხოვა, ეგონა მშობელთა კრებაზე კი არა, სასამართლოზე მიდიოდა მკვლელი ბრალდებულის დასაცავად.

კრება მისთვის უჩვეულო შესავლით დაიწყო დამრიგებელმა, რომელიც ჯერ კიდევ მისტიროდა „საბჭოთა სკოლის“ დიდებას.

-ორშაბათიდან სათითაოდ უნდა დავსვა მერხებზე, ასე გადაწერის შანსი ნაკლები ექნებათ, თუმცა არიან ისეთებიც ბოლოდან პირველ მერხზე ხედავენ, ამ სიტყვებით გადაიხითხითა და „საბჭოურმა ოქროს კბილებმაც“ გაიელვეს.

-შეფასების ობიექტურობაც მოიმატებს, ტელეფონები პირველი გაკვეთილის დაწყებამდე ჩამოერთმევათ, სეიფში ჩაიკეტება და გაკვეთილების შემდეგ აიღებენ. საჭიროების შემთხვევაში მე დამიკავშირდებით.

მზა ინფორმაციაზე წვდომამ საგრძნობლად დააქვეითა დამახსოვრების უნარი, აბა, ჰკითხეთ თქვენს შვილებს ერთი ლექსი თუ იციან ზეპირად ბოლომდე? ყველას დისლექსია აქვს? ჩვენს თაობას კი დღემდე ახსოვს „ყინვა და პატარა მოწაფე“, ამ სიტყვებს ასაკიანი მშობელი თავის დაკვრით დაეთანხმა და დამრიგებელმაც კომპლიმენტად მიიღო. სხვებმა ჩუმად „გუგლში“ დაიწყეს ქექვა.

კრება მალე დამთავრდა, ის იყო ლიკა წამოსვლას აპირებდა და გულში გადარჩენას ზეიმობდა, დამრიგებელმა დარჩენა სთხოვა, ისე რომ სხვებს არც კი შეუმჩნევიათ.

-იცით ძალიან მერიდება, მაგრამ სათითაოდ დასმა საბას გამო გადავწყვიტე, ხანდახან მთელი გაკვეთილი აცემინებს, ლამის ჩამეშალოს, ბავშვებს არ უნდათ მის გვერდით ჯდომა.... ხომ იცით გრიპი ან ვირუსი ჰგონიათ და მეორე დღეს სკოლაში არ მოდიან, რამდენიმე მშობელმა განცხადებითაც კი მომმართა, თუ არ გადავსვამ, მისსას სკოლიდან გაიყვანს.

- კარგით რამეს მოვიფიქრებ ქალბატონო ეთერი.

სკოლიდან ისეთი ადელვებული გამოვიდა თუ ახლა ვინმესთან არ დაიცლებოდა, შეიძლება გამსკდარიყო.

-რეზო, შენს კლასში ვინმე იყო ალერგიული, შენ ხო ათი წლით დიდი ხარ ჩემზე.

-არ მახსენდება-უხასიათოდ მიუგო რეზომ და გაუთიშა.

-დედა, გახსოვს დაწყებითი კლასი?-კი შვილო, ის მერხიც სადაც ვიჯექი, მასწავლებლის მაგიდის წინ, მაშინ ფრიადოსნებს სვამდნენ ამ საპატიო ადგილას და.... არ გააგრძელებინა ლიკამ.

-დედა მე სხვა რამე მაინტერესებს, ალერგია ქონდა ვინმეს?

-არა მარტო გრიპის დროს აფცხიკინებდნენ. მოგონებებში გადავარდნილ დედას კვლავ შეაწყვეტინა

უკვე აღარ იცოდა ჯიშში თუ ჯილაგში ეძებნა მემკვიდრეობა.

გულის მოსაფხანად დაქალს დაურეკა.

-თეა, იდეა მაქვს, არ გეხუმრები, მგონი საქმე სახუმაროდ არ მაქვს, ისევ შენ თუ გამიგებ.

-ხო მშვიდობაა?-მოჩვენებითი

-„ალერგიულთა პარტია“ უნდა დავაარსო.

-შენი პარტიალა გვაკლდა, ხუმრობ?-მერე ვინ შემოვა შენს პარტიაში, წყალწაღებული ოპოზიცია?-მე კი აპოლიტიკური მეგონე.

-შენ ვერ გამიგე, უფრო ზუსტად „ალერგიული შვილების მშობელთა პარტია“.

-თეა ეხლა მიხვდა ნახევრად ხუმრობით ნათქვამს, მას შვილი ალერგისგან ასაცრელად ყოველ წელს ევროპაში ორჯერ მიჰყავდა.

-იქნებ სჯობდეს ჯანდაცვას მიმართო და გეგმიურ აცრებში შეატანინო

-ეს უკვე ვცადეთ შარშან, ჯანდაცვისგან უარი მივიღეთ, რადგან ჯანმოს განმარტებით აცრას არ ჰქონდა იმუნიტეტი ყველა ტიპის ალერგიაზე.

სამსახურიდან დაბრუნებულ რეზოს ლიკა დანაღვლიანებული და ნამტირალევი თვალებით დახვდა.

-ამჯერად რა მოხდა კრება რაზე იყო?

- ვითომ სკოლის შიდა განაწესის შეცვლაზე, მაგრამ სინამდვილეში ჩვენი შვილის გამო იყო, მის გვერდით დაჯდომა არავის უნდა, ამიტომაც სულ უხასიათოდ და სკოლაში სიარულიც არ უნდა.

არდადეგების დაწყებამდე ბოლქვაძეების ოჯახმა ალპურ ზონაში მდებარე დიდი ბებია-ბაბუის სახლს მიაშურეს, ხელი შეავლეს იქაურობას, კოსმეტიკური რემონტიც ჩაუტარეს, ყოფილი საუკუნაო წყალგაუმტარი შპალერით აბანოდ აქციეს, კედელზე „თემუდან“ გამოწერილი დასაკეცი რეზინის ბალონი დგუმით მიამაგრეს.

ყოველ შაბათს თამარა ბებოს „მზითვი“ ქალაქიდან სოფლის გზას ადგებოდა როცა ბოლო „ხარა-ხურა“ წაიღეს სახლმა და ახალგაზრდებმა შვებით ამოისუნთქა.

არდადეგების დაწყებისთანავე საბა და თამარა ბებო სოფელში აიყვანეს.

თამარა ბებო შვილთაშვილს უყვებოდა ყველა ნასახლარის ისტორიას, როგორ დაიცალა ერთ ღამეში სოფელი, მერე იყო სატვირთო მატარებელი, ჩალის ნარები, შორეული ციმბირი, ყინვა, შიმშილი, დიფტერია.

უხაროდა საუკუნეს მიღწეულს მისი ბავშვობის ნაფეხურებზე ახლა შვილთაშვილი რომ დააბიჯებდა.

სოფელი მალე აივსო ქალაქელი „დაჩნიკებით“, საბას აღარ აცემინებდა, მხიარულად თამაშობდა თანატოლებთან, აქ უკვე აღარ აღწევდა აბროზიის და ჭადრის მტვერი. საღამოს მეჯოგეებს საქონლის საგდომში შერეკვაში ეხმარებოდა.

გადაწყვიტეს მომავალი წლიდან ზამთარშიც აქ დარჩენილიყვნენ. მათ სახლს დიდ პრობლემას ზვავსაშიშროება უქმნიდა, რადგან მთის კალთების ქვევით იდგა, მუდმივ მოსახლეთა უმრავლესობას სახლები ფერდობებზე ედგათ, პირველ რიგში სახლი მოაქციეს რკინის ხიმინჯებზე მდგარ ფანჩატურში, რომელიც ბეტონის ფილით გადახურეს, ოდნავ წინ დახრით, ზვავის დროს მეტი სიჩქარე ექნებოდა და მალე სახლიდან შორს დაეცემოდა.

ფერდობებზე კი დაიწყეს ყინვაგამძლე ხეების და ხშირი ბუჩქების დარგვა, ნერგების შეძენაში გამგეობაც დაეხმარა.

ეზო შემოსაზღვრეს ზვავსაწინააღმდეგო რეფლექტორებით, მალე ბევრმა მეზობელმაც მიბაძა, ჭიშკართან გარე განათების ბოძზე მზის მინი პანელები დაამაგრეს და მინი ქარის გენერატორი, რომელიც უამინდობის დროს ავტომატურად ახდენდა მეორე რეჟიმში გადასვლას. ეზო ლამაზად ნათდებოდა მზის ენერგიაზე მომუშავე ლედ სანთლებით, ზამთარში საოცარ ღამის სურათს ქმნიდა ბუნებასთან ერთად.

სამი წლის მერე რეზოს და ლიკას დიდი ძალისხმევით ბოლქვაძეების უბანში ახალი გზამკვლევი გაჩნდა, გაიხსნა სკოლა-პანსიონატი „ალპები“ ალერგიით დაავადებული ბავშვებისთვის, მისი პირველი გამოშვება საბას თანატოლები იყვნენ.

ლიკა არა მარტო დირექტორის ახლა მიმღები მშობელიც იყო და ხიდი ნამდვილ მშობლებს შორის.

ამ სკოლაში თითქმის მთელი სოფელი დასაქმდა, პანსიონატის კვება კი აქაური ბიოლოგიურად სუფთა პროდუქტებით ხდებოდა.